TÛZSZÜNET

Kollár Zoltán

Fáradt harcosok várakoznak,
tétlenül kuporogva pislogó õrtüzeknél.
Csak gyógyult sebek idézik a gyõztes tegnapot.
Az éjszaka még túl sötét,
álmos szemek bámulnak a sötét semmibe,
alszanak még a gyilkos mozdulatok.

Most van itt az idõ,
hogy simogatást tanítsanak pufók kis gyermekkezek.
Most van itt az idõ,
hogy békét ébresszenek a hajnali napsugarak.
Most van itt az idõ,
hogy szeretet lopja ki a kardot makacs férfikezekbõl.

Most van itt az idõ?

Forrás: www.keresztenydalok.hu